

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-06-12638 טהא(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן
חבר ועדה – מר ימין בכור, חינוך
חברת ועדה – גב' לינדה אביטן, עו"ס
נציג שב"ס – מר יוסף יעקב גרוס
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

המבקש מוסא טהא (אסיר)
ע"י ב"ב עו"ד יוסף נסאסרה

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"ב עו"ד קרן שטרית

1

החלטה

2

3 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
4 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
5 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

6 1. האסיר מרצה מאסר שלישי למשך 75 חודשים בגין עבירות חברות ופעילות בהתאחדות בלתי
7 מותרת (חוליה צבאית מטעם ארגון החמאס), 7 עבירות של זריקת חפץ מבעיר, קשירת קשר לירי
8 לעבר אדם, זריקת חפצים לעבר אדם או רכוש וניסיון לייצור נשק. בהתאם לעובדות כתב האישום
9 המתקן בו הורשע ולגזר הדין, האסיר חבר לשניים אחרים ויחדיו הקימו חוליה צבאית מטעם
10 ארגון החמאס, אשר שמה לה למטרה להשליך מטעני צינור ולירות לעבר חיילים ואזרחים
11 העוברים במחסום בחברון. במספר רב של הזדמנויות השליך האסיר בקבוקי תבערה, מטעני צינור
12 ואף רימון גז לעבר כוחות הביטחון וניסה לייצר יחד עם שותפו מטען שמטרתו הייתה לפגוע
13 בכוחות הביטחון. כפי שנקבע בגזר הדין, כל אחת מהעבירות לבדה מלמדת על חומרה ועל
14 מסוכנות הנשקפת מהאסיר, וודאי בהצטרפן יחד ומשכך מקובלת עליי טענת באת כוח המשיב
15 לפיה חומרת העבירות מלמד על המסוכנות הנשקפת מהאסיר.

16 2. התנהגות האסיר בכלא לא תקינה. לחובת האסיר עבירת משמעת מהשנה האחרונה, שעניינה
17 התנהגות הפוגעת בסדר הטוב ובמשמעת ובגינה נידון ל-4 ימי בידוד ולשלילת טובות הנאה. בנוסף,
18 נטל האסיר חלק במספר אירועי משמעת אסירים, גם לאחרונה במהלך חודש ספטמבר השנה
19 נרשמו לחובתו 3 אירועי משמעת, כאשר התנהלות זו אפיינה את האסיר במשך למעלה מ-3 שנים,

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-06-12638 טהא(אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1 כאשר כבר באפריל 2016 היה מעורב בשביתות רעב וסרבנות אכילה. לא ראינו לנכון לייחס משקל
2 רב לחמ"ן, שכן עניינו במשמעת אסירים והפרות סדר ממרץ 2019 – המועד בו מדובר בעבירת
3 המשמעת כאמור לעיל.
- 4 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר אכן מתייחסת לחומרת מעשיו וכפי שנטען על ידי ב"כ האסיר,
5 אין בה התייחסות ספציפית כלפי האסיר. אולם, חוות דעת שב"כ מתייחסת להיקף הנפוץ של
6 תופעת אסירים משוחררים החוזרים לסורם – תופעה אשר בעניינו של האסיר הוכיחה את עצמה
7 כקיימת. מעבר לכך, נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות
8 דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים
9 רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת
10 הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו
11 עת"א 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור; עת"א 41888-11-18
12 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18) - להלן: ענין צופי].
- 13 4. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר ביידוי אבנים והשלכת בקבוקי
14 תבערה, אשר נעשו מספר פעמים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית. וודאי כשמדובר
15 במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות הביטחון ובאזרחים יותר מפעם אחת, בדרכים שונות - אזי גם
16 במקרה של יידוי אבנים והשלכת בקבוקי תבערה ומטעני צינור - נקודת המוצא היא שנשקפת
17 מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
- 18 5. לכל אלו יש להוסיף את עברו הפלילי של האסיר. לחובת האסיר 2 הרשעות קודמות בשתי עבירות
19 ניסיון גניבת רכב ובשתי עבירות יידוי אבנים. בגין הרשעותיו הקודמות ריצה האסיר מאסרים
20 לתקופה של חודש ולתקופה של חודשיים, כאשר בגזר הדין האחרון בעניינו הושת עליו מאסר
21 מותנה אשר הופעל בתיק שלפנינו. ביצוע העבירות בתיק בגינו מרצה את מאסרו, תוך הסלמה
22 משמעותית של חומרת המעשים, וחרף חרב מאסר מותנה שריחפה מעל ראש ושלא היה בה כדי
23 להרתיעו - מלמדים על המסוכנות הלא מבוטלת הנשקפת מהאסיר.
- 24 6. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
25 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
26 באשר לטענה כי קיים קושי לאסיר ביטחוני להרים את הנטל המונח על כתפיו, בין היתר מהסיבה
27 ששב"ס לא מאפשרים לאסירים ביטחוניים טיפול בין כותלי הכלא - הרי שאף לאחרונה התייחס
28 לכך כב' השופט עמית וקבע דברים הרלוונטיים גם לעניינו :

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-06-12638 טהא(אסיר) נ' מדינת ישראל

1 "... מה שהמבקש תיאר כנטל הוכחה בלתי אפשרי, אינו אלא אי עמידה
2 בנטל ההוכחה המוטל עליו. לא אכחד כי דרכם של אסירים ביטחוניים
3 לשחרור מוקדם לא דרך קלה היא, נוכח הנטל המוגבר המוטל עליהם
4 להוכיח העדר מסוכנות, אך אין יסוד לטענה שהיא חסומה בפניהם כליל.
5 ומכל מקום, כלל ידוע הוא שאין לו לאסיר זכות קנויה לשחרור מוקדם"

6 [ראו רע"ב 119/19 פלוני נ' וועדת השחרורים (14.4.19) והאסמכתאות שם].

7 7. מפי האסיר לא שמענו דבר. לא חרטה, לא התחייבות שלא לחזור על מעשיו ולא הבנה באשר
8 לחומרתם.

9 לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר
10 חרטה כנה ואמיתית.

11 בנסיבות אלו, לא הובאה בפנינו ראייה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

12 עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף
13 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
14 בשחרור מוקדם.

15 בהינתן כי לא היה בפי האסיר ובא כוחו נימוקים כלשהם לאי פרסום שם האסיר, בהעדר נתונים
16 אישיים מורכבים או נסיבות חיים המצדיקים זאת - הועדה מתירה פרסום שם האסיר בהחלטה

17 ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תש"פ, 25/11/2019 במעמד הנוכחים.

מר ימין בכור,
חבר וועדה

גב' לינדה אביטון,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

מר יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס